

KOLOZSVÁRI KÖZLÖNY.

Szerkesztői szállás:

Kül. monostorutca 181. szám.

Kiadó hivatal:

Középteca, Stein J. könyvkereskedése.

Hirdetési ár: 5 hasábos garmond sorát 1-ször 7 kr., 2-ször 6 kr., 3-szor 5 kr. s minden hirdetés után 30 kr. bélyegdíj.

Hirdetések felvételeinek Bécsben Oppelk Alajosnál (Wollzeile 22. sz.) és Haasenstein és Voglernél (Wollzeile 9. sz.).

Nyitottári cikkek sora után 20 kr. előleg beküldése mellett a szerkesztőséghez czimzendők.

Előfizetés s hirdetés a kiadó-hivatalnál kezeletik.

Megjelen e lap hetenkint háromszor, a m.

kedden, csütörtökre és szombaton délelben.

Előfizetési ár:

egész évre 12 frt, félévre 6 frt, évnegyedre 3 frt.

Előfizetési felhívás

„K. KÖZLÖNY“

július—szept.—decemberi folyamára.

A miért e lapok terén mi és elvárataink biven küzdöttünk, s a miénk bekövetkezése iránt mindig eszünkön reményt tápláltunk: alkotmányunk restitúciója teljesedésbe ment, törvényhozásiunk s koronás királyunk által alkotott törvényeinket felelős miniszterium vételi teljesedésbe, az ország pénze s hadseregünk vére befolyásunk alá lön visszahelyezve. Királyságunk az alkotmányos kerékvágásba vissza van helyezve, de gyors előhaladásunknak gőzereje a nemzet szellemi fejlettsége: a tudomány, műveltség, irodalom. Ezek azok, a mi által a visszavitt tulajdönt gyümölcsözővé s virágzóvá tehetjük.

A napi irodalom fontossága az önálló országokban, művelt népeknek, hogy mennyire el van ismerve, elég arra azon közmondásra emlékeztünk, mely a sajtót Európa hatodik nagybatalmának nevezte el.

E hatalom osztályosai vagyunk mi is saját szerény körünkben, használni törekedvén nemzetünknek s felvilágosítani a kormányt országrészeink szükségéről s igényeiről.

Tudjuk, hogy azon művelt közönséget, mely nehezebb és meddőbb korszakokban lapunkat anyagi és szellemi részvételével támogatta, nem szükség figyelmeztetnünk ezen közegnek a szerencsés alkotmányos fordulat által emelkedettség fontosságára.

Ha akkor, midőn az absolutismus damoclesi kardja fenyegetett minden sorainkért, lapunk szabadulva s alkotmányos irányát fenntartani képesek valánk; e vezércsillagot, mely most tiszta fényben ragyog felénk, s hova annyi tövises után most már talán rózsás úton is haladhatunk, eltévesztetnünk-e szemünk elől?

Mi függetlenül fogjuk követni és kinyilatkoztatni minden fölmerülő kérdésnél szélszökődésektől menten és biggadtan meggyőződéseinket, s ha e meggyőződésünk viszhangra talált nemzetünkkel a kinos, keserves multban, nincs okunk kétkedni, hogy politikai érületünk továbbra is nemzeti óhajatainknak s törekvéseinknek bü hémörője leand; mert a mi vezetőnk a független és elfogulatlan hazafias ítélet s azon tiszta óhajtat, hogy hazánk minél boldogabb, minél szabadabb lehessen.

Lapunk előfizetési ára marad a mint volt:

Előfizetési ár:

Félévre	6 forint o. ért.
Évnegyedre	3
Egy hóra	1

Az előfizetési pénzek kiadó Stein Jánoshoz (bel-középteca Stein könyvkereskedése) küldendők, hol a pontos szétküldésről gondoskodva van.

A „K. Közlöny“ szerkesztősége.

Erdély a koronázás után.

Folyó hó 8 kán, midőn ő Felsőge megesküdt a magyar alkotmányra, s felkenetett és megkoronázott magyar királynak, ez örökre emlékeztető napon bezárult a 18 év óta egymásután következett törvénytelen provisoriumok sora, s immár az eddigi zürzavart törvényszabta rendnek, az eddigi tetszhalált életnek kell felváltania.

E napon a magyar legislatio visszanyerte azon másik törvényes factorát is, melyet az absolutismus amattól különszakítva, sőt erőhatalommal fölbe emelve, végzettszerű extravagantiák terére sodort vala.

Nemcsak a nép souverainitását képviselő törvényes országgyűlésünk, hanem a korona souverainitását személyesítő törvényes királyunk is van már; egyik felruházva a törvényhozási és törvénymagyarázati, a másik a törvényszentesítés minden attributumaival.

Többé nem lehet sophisticus okoskodásokkal pro et contra vitatni s kétséget támasztani: mi a törvény s mi nem az, mi kötelez s mi nem?

Törvény mindaz, mit a törvényes alkotmányból kelt országgyűlés alkotott, s mit alkotmányosan megkoronázott király szentesített, s minden ily szabatosan legalis uton valaha hozott és szentesített törvénynek (a

mennyiben ugyanazon uton nem módosított vagy el nem töröltetett) kötelező ereje kiterjed nemcsak a homagialis hűséggel tartozó alattvalókra, hanem magára az országgyűlésre, mely a népfelség kifolyása, a kormányra, mely épp arról felelős, hogy a törvény szerint kormányoz, sőt — és pedig a törvény érteléhez képest első sorban — kiterjed magára az uralkodóra is, ki a törvényeket megtartani és megtartatni esküvel kötelezte magát. *)

Mindaz pedig, mit nem törvényes országgyűlés alkotott s nem koronás király szentesített, eo ipso nem törvény, s nem kötelez s az alattvalót, se a törvényhozótestületet, se a felelős kormányt, se a felkent királyt.

Ugy hisszük, ez igen egyszerű és világos, s ez egyszerű igazság előtt, a mi a magyar királyságot illeti, romba dől minden Verordnung, páten s Gesetz hatálya, mit valaha ab anno 1849 usque ad 1867 a bécsi cs. k. miniszterialis bureaukban és kancelláriákban, reichsrath és szebeni landtagban — ha még egyszer oly jó volna is, de illegális téren s formák közt — alkottak.

Ez magától értet, s a consequentia követelménye szerint ma már állam-, köz- és magánjogi, közkormányzati és igazságszolgáltatási viszonyainknak egyiránt a legutolsó árnyalatig ki kellene ragadva lenniök a törvénytelen formákból, s meg kellene, hogy tisztítva legyenek azon heterogen lényegtől, mely 18 év lefolyta alatt váltakozott önkényű kormányok befolyása alatt minden viszonyainkba kiméletlenül beleparancsoltatt. Ez átalakulásnak, a törvény illetékes uralma ezen rehabilitálásának, a gyűlöletes anomaliák s további eszméchaosz teljes megszüntetésének perczig se lenne szabad késni. Ez mind igaz!

Vannak azonban — mindig elismertük, s ezuttal se tagadjuk meg azt — vannak tekinetnek, s különösen a magánjogi legérzékenyebb érdekek körébe vágók, melyeknek számhávetelt a biggadt megfontolás parancsolja, melyeknek teljes ignorálása s egy rögtöni átalakítás általi feláldozása talán épp oly győtrő anomaliákat s visszaható következményeket vont volna maga után. A majdnem két évtizeden át egymásra halmazott tarkabarka illegal alkotásokat csak a „destruit ut construit“ jelszó komoly elfogadása s követése mellett lehet üdvösen megbontani; azt rendre és nyomban kell követnie a törvényes alkotásnak, a mihez valamilyen több kell, mint kellett azokhoz az átkos emlékü miniszterialverordnugok- és pátensekhez, mik a bécsi bureaukban kéjelmes burnótozás közbe születtek. Tehát nem lehetett egyszerre mindent, az utolsó árnyalatig törvényszabta módon nyelbe ütni. Ez is igaz!

Az országgyűlés az indemnitás megszavazásához volt kénytelen folyamodni, s egy évre terjedő felhatalmazást adott a kormánynak, hogy a hol a fennemelt tekintetek miatt talán a törvényszabta restituálás igen rázkódító zökkenéssel járva, vagy kényes érdekeket sértene, saját belátása szerint rendelkezék, s ezzel az a helyzet lön teremtvén, melyben el kell ismernünk, hogy az átmeneti kifejlődés processusának (mindenesetre csak rövid) tartamáig nemcsak az kötelez, a mi legalis uton hozott és szentesített törvény, hanem mindaz, a mit a kormány az antecoronationalis rendeletekből még a codificatioig saját felelősségére ideiglenesen még érvényben hagyni jónak lát. Es így Erdélyre, illetőleg a királyhágonninneri törvényhatóságokra nézve plane egészen szabad kéz adatott meg. Talán nem is volt más mód, s nem is fog ebből semmi rossz következni. Hiszszük s reméljük azt.

De annyi lenne, mint a királyhágonninneri közhangulatot ignorálni, ha kifejezést nem adnánk a fájdalom érzésének, mit azon tény ridegsége ébreszt, miszerint hazai felelős kormányunk bár hónapok óta átvette a kormányzást, mi, leszámítva hazafias örömeinket s reményeinket — ma, a koronázás után is ott állunk, a hol állottunk.

Nekünk jutott a súlyos küzdelem leg-

*) Ulteriori si quaeratur quos ligent constitutiones et decreta? sciendum quod primo ligent ipsum principem, qui eas populo postulante edidit, iuxta illud: patere legem quam tuleris ipse! Harm. könyv. 2. r. 5. cz.

keserveesebb osztályrésze a multban, s nekünk jut a kinos várakozás, míg számunkra is út a szabadulás órája.

Imé, míg a Királyhágon tul az alkotmányos, törvényes állapotok restitálva vannak; addig mi itt, a királyhágonninneri törvényhatóságokban élő halandók, még azt se mondhatjuk, hogy bár egy szeg meglődített volna azon törvénytelen provisoriumból, melyet Nádasdi és Reichenstein urak itten a Schmerling lovag úr gyönyörűségére és studio a mi megpuhításunkra berendeztek vala.

Van miniszteri ellenjegyzés mellett ki-nevezett két főispánunk. Ennyi az egész! Másikülönben pedig törvényhatóságaink — valljuk meg az igazat! — a törvénytelen provisorium rendszere és személyzetének befolyása alatt eddigi kegyetlenül kifecszamított állapotukban nyomorognak, s ez az egész terület a Királyhágonninner — akár igazságszolgáltatás, akár közigazgatás tekintetében — éppen csak úgy néz ki, mint amaz emlékeztető napokban, midőn a szolgálatkész erdélyi udv. kancellária és a szebeni conventiculum segélyével bepótlálták osztrák provinciának, hogy lelkes „hoch“-ok és „setreasca“-k hangoztatása közt nagy bölesen a bécsi central-parlament ölébe fektessék.

Itt még ma is minden a régi alapon áll; itt még mindig csak fictio az alkotmányos, törvényes állapot; reményeink s kilátásaink horizonja változott ugyan, de a provisorium mintha reánk sült volna.

Ne csodálja senki, ha fölelmegetjük e tényeket. Teszszük, mert éppen tagadhatlan tények, s jobb azokat számba venni, mint ignorálni, s mert vigasztalásul azt akarjuk mondani, hogy mindezek dacára itt minden biggadt hazafi rendíthetetlen bizalommal várja, s türelmesen kiéremelt joggal hiszi várhatni, hogy a felelős kormány a koronázás után annál határozottabb gyorsasággal és szabatoszággal sietend megyeink zsebádt tagjait a provisorium vaskörmei közül kifejteti, s itt is életet teremteni.

Nyugodtan várjuk ezt, mert a hazai kormánytól — méltatlan föltevés nélkül — egyebet nem is várhat senki se, s mert a mi jövőnk iránt a komolyabb felfogás előtt a legnagyobb biztositékul szolgál az, hogy Erdély és Magyarország unioja az illető törvényezikkek által jogilag, s a közös kormány és közös törvényhozási életbelépett viszonyánál fogva már gyakorlatilag is bevégezt tény, s ő Felsőge immár, mint koronás király is, ünnepélyesen elismerte azt és esküjével pecsételte meg visszavonhatlanul.

Igenis, constatáljuk tehát magunk is, hogy Erdély képe ma a koronázás után is de facto a régi még; de a mindennapi élet talán lehangoló tényeivel szemben sokkal nagyobb szabású megnyugtató tények állanak, s ha amazokra zúgolódva hivatkozik valaki, annál több joggal ajánljuk figyelmébe, hogy imezeket még kevésbé szabad ignorálnia; mit ha tesz — és tennie kell, ha méltányos akar lenni — akkor egészen más szempontból fogja hangoztatni különben jogos igényeit a reformok, s méltó panaszait az anomaliák iránt, melyekre nézve nézetünk éppen nem térnek el.

S csak ezt akarjuk és láttuk szükségesnek ezuttal némileg kiemelni.

Halmágyi Sándor.

A földbirtok s a mostani rendszer.

Ha végig tekintünk a közelebről lefolyt 18 évi nyomorúságos korszakon, úgy találjuk, hogy a földbirtokos osztály volt az, melynek részébe jutott mind anyagi, mind szellemi tekintetben a vesztésnek, fájdalomnak s elnyomatásnak legnagyobb mennyisége.

1848 ban a földbirtoknak egy nagyrésze a jobbágyaság felszabadulásával kiment birtokából, a nélkül, hogy ezen tény oly rögtöni bekövetkezése eléggé elő lett volna készítve.

De távol vagyok ezen esemény panaszkepeni felemlítésétől, sőt ellenkezőleg nemzetünk nagy-lelkűségének s magasztos gondolkodásának a lehető legszebb tanujele e tény, s historiánk lapjain, mint fénylap, fog ragyogni, melyre az utókor büszkén mutatand reá, mind addig, míg a sors által hivatva leszünk történelmet alkotni.

Csakis azért említettem ezt fel, hogy kiválgolják, miszerint egyedül a birtokos osztály volt az, mely megapadt anyagi jövedelemmel, de annál gazdagabb reményekkel lépett be az említett nemestény nyomba követő válságos epochába.

Nyugalmas korszakra lett volna szükség, hogy mindazon szép intézmények, melyek létüket ezen évnek köszönik, kifejlődhettek, s hogy a földbirtok is, mely hazánk jövedelmének s így felvirágzásának fűalapját képezi, az elvesztett munkaerő helyett helyes berendezések, kifejlődő szorgalom által gyümölcsözővé tétethetett volna.

De a szükséges nyugalomnak bekövetkezett éppen az ellentéte, s midőn a világosi szomorú catastropha után birtokosaink hazatértek jószágaikba, találtak ott többnyire pusztá földeket, s hajlék helyett füstös romokat.

Következett azután az ostromállapot, s különféle provisoriumok büles organisatioikkal.

Honfiaink, kevesek kivételével, nem akarván befolyási legszentebb intézményeink megsemmisítésébe, visszavonultak, ha különben más quartélyról nem gondoskodtak számokra, pusztá magányukba.

És jött egy számos idegen sereg, gyalog vagy szekeren, kitől a hogy kitelhetett és megkezdtek a gazdálkodást.

Felosztották az országot egy rossz mappából a hogy éppen nekik sebbnek tetszett, kiróttak egy jó summa adót, a mint megint nekik jobbnak tetszett, s aztán nekifogtak a rubrikázásnak s paragraphus gyártásnak, s lön belőltünk rubrika-töltelék s fizető paragraphus.

A jobbágyok felszabadítása megtörtént, de a jobbágyi telkek szorosan meg nem határozhatása következtében, a földbirtokos azt se tudhatta, hogy már mi az övé? hol egy földjét, hol kertjét vagy erdejét foglalták el. Még megmaradt földjeit pedig kezdtek elszántani, vetéseit, rétjeit, nekiszokván a nép a rendtelenségnek, naponta legettették, s ha ezekért aztán az ember panaszra ment, a sok paragraphus s rubrika következtében oly végt nem várható bosszas per támadt, miszerint inkább felhagytunk a keresettel. Bizony most sincs sokkal jobb dolgunk.

Az új hivatalnokok országunk viszonyait nem ismerve, de a mellett ösztönyszerűleg mégis érvén: miszerint a birtokos osztály az, mely főleg hivatva leand birtokalapjánál s puritább jelleménél fogva, az ország törvényeinek visszaszerzésére s így uralom megújítsára: az ellen ellen-szenvvel viseltettek, s ebből kifolyólag nem igen siettek panaszain segíteni.

Sőt ellenkezőleg: akár hányszor igyekeztek még az egyéni büszkeséget is sérteni, felállított rendszerek elég alkalmat szolgáltatván reá.

Emlékszem, miszerint a saját volt jobbágyomból kinevezett falushíró jött az udvaromra, s főnöke nevében rendelte: miszerint ha pipázni akarok, menjek be a szobába, mivel tulajdon udvaromban vagy kertemben nem szabad. Máskor pedig volt kocsisom, mint zsandár, kért tőlem útlevelet a szomszéd falu határára.

Kicsiny dolgok voltak ugyan ezek, de tán éppen azért bosszantók.

Jött aztán 1861 s kezdődött az alkotmány kizöldülése, de még bimbót se hajthatott s már is elfonyasztotta az új politikai tan: az absolutisticus alkotmányosság dere.

Honfiaink, kik buzgalommal fogtak törvényeink helyreállításához, állomásaikról lemondatt, s Nádasdy és Reichenstein urak kegyelméből jött egy új rendszer, mely a politicumnál is megtartotta a bosszas protokularis kezelést, avval a különbséggel: hogy mit azelőtt egy egész raj beamter protokulált, most az alsóbb hivataloknál egyes egyéneknek kellett végezni, különösen a megyéken. S ez a rendszer ma is virágzik.

Ebből az következtet, miszerint alig képesek az ugynevezett kormányzati protokulomokat is végezni, kiűn pedig a községekben folynak a dolgok, a hogy folyniok kedvek van, szerencse, miszerint a nép nem épp oly vad természetű, s így, hogy nem fordulnak nagyobb számmal s nagyobb mérvű kibágások elő, köszönhetni a népnek, nem pedig a mostani administrationnak.

De ez így még se folhat tovább, ez a rendszer nem tartható végromlásunk nélkül. A lopások, gyújtogatások, mezei praevariatiook nagy progressioval fordulnak elő, s odajutottunk, hogy mindezekért már nem is igen törtenik panasz, mert a rossz rendszer miatt s az erélytelen eljárás következtében a tettesek nem igen nyomozhatatnak ki, s így a káros inkább marad kárával, mintsem a tettesektől még lenevettesse s további bosszujoknak kitegye magát.

Természetesen a földbirtokosnál több lopni való levén, s elszort gazdaságára nem ügyelhetvén oly szorosan fel, a megkároztatásnak leginkább is ki van téve. És bizonyára míg a mostani rendszer fenn fog állani: a kellemetlen következtetések és viszonyok is tartani fognak.

A kereskedő, ha bezárja boltját, a kézműves, ha becsukja házajtáját, vagyona felől biztosítva van, s ha az általános nyomozó pénzügyi vizsgálatok között csekély is keresete, vagyonát mégis sajátjának mondhatja; de a földbirtokos nem tudja, hogy ha véres verejtékkel elvetett vetéseit az elemi csapások meg is kímélték, nem fogják e, a mezei rendőrség tökéletes hiányában, roskarók pocséká gazdálkodni? s nem fog-e begyűjtött évi fáradságának terménye, a semmit bebizonyítani nem képes lanyha eljárás tudatában, tán egy behajtott marháérti boszúállásból lángok martalékja lenni?

S ezen nemtelen boszúállási ösztön annyira el van terjedve, miszerint ezeltől csak kevéssel is Kis-Enyeden egyik főbb birtokosnál egy szakasz szalmát egy egész legközelebbi időkig falubírói hivatalt viselt oláh gyújtott fel saját kezűleg. Biztosítani pedig mindent, a legjobb akarat mellett is, a lehetetlenségek sorába tartozik.

Azt hisszük tehát, való az, hogy a földbirtokos osztály az, mely, habár egyik legkisebb állatú factora nemzetünknek, a legmostohabban gondozott s legtöbb csapást szenvedett, s szenvedő osztálya társadalmunknak.

S ha mindezt elgondoljuk, éreztük és tapasztaljuk, megengedhető, ha mindegyre felbőg lletünkben azon óhajtat: vajha hazai kormányunk ne csak mibamarébb, hanem úgy restituálna meggyeinket, hogy valóban szabaduljunk valahára a provisorium burocratiens mostoha kormány rendszertől, s alkalom nyíljon üdvös és észszerű rendszabályok által éreztetni a világgal, hogy jobb időket értünk.

A személyváltozás rajtunk keveset segít a rendszernek — legalább is — módosítása nélkül. Nem is hisszük, hogy ezt a kormány kellő figyelemre méltatni hajlandó ne lenne.

Csató János.

Országgyűlési tudósítás.

A képviselőház ülése június 14-én

Elnök: Szentiványi K., jegyző Ocsvány.

Elnök jelenti, hogy a koronázási ünnepélyre kinevezett jegyző, Horváth Lajos, elkészítette a jegyzőkönyvet, de még adatok bevérandók s bizottság lenne kiküldendő a hiteles megállapításra. Elfogadtattott, s id. gróf Zichy József, Várady G., Szabó Imre és gróf Almásy Gy. választattak meg.

Plachy L. Korponai és Stoll K. nagybányai képviselők választása elleni kérvény jelentetik be. Szirmay Géza képviselő lemond. Bezeredy László hat heti szabadságot kér, s kap.

Szontagh Pál a csetneki papírgyár részéről kérvényt nyújt be. E gyár szolgáltatta a Kossuth-bankokhoz a papírt. Az absolutisticus kormány 8000 forint exequat ezért rajta. Kéri visszafizetését. Kérvényi bizottsághoz tétetik át.

Dózsa Elek: T. ház! Azon küldöttség vezetésével levén megbízva, melynek földadata volt a főrendiház küldöttségének társaságában halálközönetet tolmácsolni Urunk királyunk ő Felsége és királynéknak ő Felsége által a múlt idők viszáljai okozta szenvedések megszüntetésében tanúsított épp oly igazságos, mint kegyelmes nagylelkűségért; e halálközönetet, melyet ő főméltsága a herceg-prímás tolmácsolt, király ő Felsége és ő Felsége a királyné a szokott kegyességgel fogadták. (Eljenzés.)

Babes V. szintén kérvényt ad be a vegyes egyházokozások ügyében, mit az ilyen községek román lakosai eddig hasztalan sürgették a cancellariánál, most a cultusminiszter figyelmébe kéri sürgetőleg ajánlani.

Az új törvények.

Már közöltük a képviselőház június 12-diki üléséről szóló illető tudósításunk rendén, hogy ez ülésben hirdettek ki az új szentesített törvények, melyeket a miniszterelnök piros bőrtoku könyvben nyújtott át.

E törvények szólnak: a) trónlemondásról, b) a nádorságról, c) a miniszterium alakításáról, d) az országgyűlés elnapoltatásáról, e) a nemzetörvényi intézmény felfüggesztéséről, f) a magyar ezredek kiegészítésére elrendelt 48 ezernyi ujoncz állításáról, g) a közös ügyek az azok mikénti kezeléséről. A szentesítést tartalmazó hely felolvastatását eljenzés követé. A törvények kihirdetésére a főrendiházhoz küldetnek át.

A kihirdetett szentesített törvények kezdő sorai és zárda a következőleg hangzanak. A kezdő sorok:

Mi Első Ferencz József Isten kedvező kegyelméből ausztriai császár, Magyar, Cseh, Dalmát, Horvát, Tót, Halics, Lodomer, Ráma, Szerb, Kún- és Bolgárországok apostoli, ugy Illyria, Jeruzsálem stb. király.

Emlékeztül adjuk ezennel mindenkinek a ki- ket illet: hogy miután Mi kedvelt Magyarorszá- gunk és társországi hű főrendivel és képviselői-

vel tanácskozándók ünnepélyes megkoronáztatásunk és egyéb az ország boldogságának előmozdítására czélzó intézkedések megállapítása végett, ezer nyolczszáz hatvanötödik év karácsonhó tizedik nap- jára Pest városunkban törvény szerint közország- gyűlést hirdettünk, s azt a mindenható kedvezéséből személyesen megnyitottuk és folytonosan vezér- lettük volna, az ország rendei és képviselői folyó évi szent István hava 8-dikán szerencsésen végbe- ment megkoronáztatásunk után felelős miniszte- riumunk által felségünk elé terjesztettek némely törvényezikelyeket, melyeket még megkoronázta- tásunk előtt közértelemmel megállapítottak, alázato- san esedezvén előttünk, hogy ezen törvényezikely- leket, és az azokban foglaltakat helyeseknek, ked- veseknek s elfogadottaknak vallván, azokhoz királyi megegyezésünkkel járulni s az 1847/48. évi IV. törvényezik 2-dik szakaszának értelmében azokat még az országgyűlés évi ülésének folyama alatt, mint az ország koronás király, királyi hatalmunk- kal helyben hagyni, megerősíteni és szentesíteni, s mind magunk megtartani, mind mások által is meg- tartatni méltóztatnánk. Mely törvényezikelyek tartalma következők stb.

A záradék pedig így hangzik:

Mi tehát kegyelmesen meghallgatván és elfo- gadván említett hiteinknek az országos főrendek- nek és képviselőknak alázatos esedezését, a fenn- érintett módón Felségünk elé terjesztett törvény- ezikelyeket ezen levellünkbe szőrlő szóra beiktatni rendeltük, s azokat öszvesen és egyenkint helyesek- nek, kedveseknek és elfogadottaknak vallván hoz- zájuk királyi megegyezésünket, jóváhagyásunkat adtuk, s azokat királyi hatalmunkkal fogva hely- ben hagyjuk, megerősítettük és szentesítettük, bizo- sítván hiteinket az országos főrendeket és képví- selőket az iránt: hogy minden a fenn beiktatott törvényezikelyekben foglaltakat mind Magunk meg- tartjuk, mind más hiteink által is megtartatjuk, miként is azokat, jelen levellünk ereje s bizony- sága szerint elfogadjuk, helyben hagyjuk és királyi aláírásunkkal megerősítjük.

Kelt a Mi öszintén kedvelt Hivtunk Tekinte- tes és Nagyságos oszkszentkirályi és krasznaborkai gróf Andrássy Gyula magyarországi miniszterelnök- tünk kezéből, sz. kir. Buda fővárosunkban, Szent- Ivánhó 12-dik napján, az Úr ezer nyolczszáz hat- vanhetedik esztendejében, Magyar, Cseh stb. or- szági uralkodásunk 19-dik évében.

Ferencz József, s. k.

Gr. Andrássy Gyula, s. k.

Hivatalos közlemények.

(A „Budapesti Közlöny“ után.)

Személyem körüli magyar miniszterem előter- jesztése folytán a vezetésére bizott miniszteriumhoz Barthos János udvari tanácsost miniszteri taná- csossá kinevezem.

Ferencz József, s. k.

Gr. Festetics György, s. k.

Személyem körüli magyar miniszterem előter- jesztése folytán a vezetésére bizott miniszteriumhoz Szentgyörgyi Gyula erdélyi kormányzóki taná- csost és Somossy József kir. tanácsost s udv. titkár miniszteri titkárokká kinevezem.

Ferencz József, s. k.

Gr. Festetics György, s. k.

Személyem körüli magyar miniszterem előter- jesztése folytán a vezetésére bizott miniszteriumhoz Szirmay Géza és Trauschenfels Emil or- szágyűlési képviselőket miniszteri titkárokká ki- nevezem.

Ferencz József, s. k.

Gr. Festetics György, s. k.

Személyem körüli magyar miniszterem előter- jesztése folytán Semsey Lajost a vezetésére bi- zott miniszteriumhoz tiszteletbeli titkárrá ezennel kinevezem.

Ferencz József, s. k.

Gr. Festetics György, s. k.

Személyem körüli magyar miniszterem előter- jesztése folytán kellemesi Melczér István sze- mélynököm és val. belső titkos tanácsosomnak, a törvénykezés terén szerzett érdemei elismeréséül Szt-István-rendem középkeresztjét díjmentesen ado- mányozom, s e tekintetben nevezett rendem irodá- ját egyidejűleg kellően utasítom.

Kelt Budán, 1867. június 11-ken.

Ferencz József, s. k.

Gr. Festetics György, s. k.

Az ő Felsége személye körüli magyar királyi miniszteriumhoz kinevezettek miniszteri fogal- mazokká: Szaxun János, Nikolics Ulászló, Vavrik Gábor és Kelemen Mór; tiszteletbeli fogalmazókká: báró Rosenfeld Lajos, gróf Teleki Ede, Szegedy György, gróf Csáky Sándor; fogalm. segédek: Beér Kálmán, Augustin Károly; tiszteletbeli fogalm. segéd: Rosty Flórián.

Ő Felsége a magyar kir. igazságügyminisz- ter előterjesztésére a királyság minden megyéiből nagyszámú fegyenczek vagy vizsgálat alatt álló egyéneknek engedte el hátralevő büntetésüket. Ezek közt a királyhágonnenni fegyenczek is kegyelmet nyertek és pedig egyelőre: Óras Domokos József,

Schottsch Gusztáv, Bildner Mihály, Konert Mihály és Kabos Mihály, utóbbinál az elíteltetés jogi kö- vetkezményeinek elengedésével; a katonai fegyen- czek közül pedig: Kobányi József, Nachlinger Ven- czel, Kaines József, Kovács Sándor, Kis-Tóth Fe- rencz és Fekete Jánosnak.

Magyar országos pénzügyminiszterem előter- jesztésére, a vezetésére bizott miniszteriumhoz tit- károkká kinevezem: Tresinsky Gyula felügyelőt az állandó kataszter becslésénél, Maltsek Gusztáv kincstári ügyészégi segédet, Molnár Károly kincstá- ri ügyészégi tanácsost, Schuster János, Nagy Béla és Kassay József, a magyarországi volt or- szágos pénzügyigazgatóság titkárait, Belházy Já- nos bányakapitányági biztost, Fricz Károly, Schwarzer József, Habinay Agoston, Knócz László és Küffinger Frigyes pénzügyi kerületi biztosokat.

Ferencz József, s. k.

Lónyay Menyhért, s. k.

A m. kir. pénzügyminiszter Hüttl Fridél, Fáber János, Bitsánszky János és Rűzsé- nyi József, pénzügyi kerületi biztosokká nevezte ki.

A földmívelés, ipar- és kereskedelem-ügyi magyar királyi miniszter Haupt Károly és Csáky Géza első osztályu postatiszteteket a pesti kir. posta- hivatalhoz ellenőrzökké nevezte ki.

Magyar belügyminiszterem előterjesztésére b. Konradscheim Vilmos, Sárváry Imre és Torkos László belügyminiszteri fogalmazókat tiszteletbeli titkárokká ezennel kinevezem.

Ferencz József, s. k.

B. Wenkheim Béla, s. k.

belügyminiszter.

Belügyminiszteri körrendelet az ösz- szes törvényhatóságok főnökeihez. Felhívom (....), miszerint a folyó hó 10-ken kelt legfelsőbb elhatá- rozás mielőbbi foganatosítása czéljából a vezetésé alatt álló törvényhatóság területén lakó volt honvé- dek árváinak, özvegyeinek, munka- s kereset-kép- telenné vált rokkantjainak névjegyzékét, körülmé- nyek részletes leírásával együtt hozzám mielőbb küldje be.

A mennyiben (....) a segélyre igényt tartók valódiságáról s azok körülményeiről bővebb és bizo- tos adatokat nyerni kívánna, hívjon meg e czélból belátása szerint egy vagy több oly közbizalomban részestüló egyént, kik a körülmények kellő ismere- teivel bírván, (....nak) e tekintetben felvilágosítá- sokat adhatnak.

Kelt Budán, 1867. évi júniushó 14-ken.

Ferencz József, s. k.

B. Wenkheim Béla, s. k.

belügyminiszter.

Levelezés.

Udvarhelyszék, május 28-án, 1867. — Királyi biztos gróf Péchy Manó úr ő nagyméltósága május 25-én délután 2 óra tájban érkezett a segessvári utvonalon székünk határához, hol is köztiszteletben és szeretetben álló főkirálybiránk vagyasi mlgos Dániel Gábor úr a szék területének alvidéken lakó értelmiségre jelenlétében a következő szavakkal fogadta:

„Nagyméltóságú Gróf királyi biztos úr!

A tisztelegések nagyrészt kötelességszerűek, de ez midőn excellentiát mely tisztelettel fogad- junk, nemcsak tisztelegés, ez öszinte szívből eredő kifejezése örömeinknek.

Midőn szerencsénk van excellentiát földün- ken tisztelni, ezáltal közelgő jobb jövőnk alapját látjuk letéve.

Szent e föld, melyet őseink, mint a hunok maradékai, viétséggükkel foglaltak, és minden viszon- tagságok ellenében megtartottak.

Ősi alkotmányunk eredete egykoru a székely- ség meglepedésével.

A székely épp úgy ragaszkodik silány földé- hez, mely csak vasszorgalom után táplálta, mint a mily híven védte jogait, ha azok megsértettek.

A történelem tanúsítja, hogy csak ezek védel- mére kelt fel a nép.

Különb. fejedelméhez épp oly hűséggel vi- seltetett, mint ragaszkodott jogaihoz, mert jogainak legfőbb őrit hajdan vezéreiben, bánjaiban, később fejedelmében kereste.

Ennek egyik jele azon kivételes jog, mely szerint három forintos perét fejedelméhez, mint szé- kelyek ispánjához felebezhetette. Sok vihar dulta e bérzes kis hazát, melynek csaknem minden rónája csatahely, melynek csaknem minden hegyesücsét védvár koronázta. De ezek emléke csak részben maradt fenn. Őseink kezében toll helyett kard fo- gott. És így a székely őstörténelem csak traditók- ban maradtott fenn, határozott adatok a fényes múlt tetteit nem derítik fel.

Bőlesője ez erdők és hegyek országa több oly jeles honfaknak, kik egyesült hazánk rónáin családotok alapítanak.

Hajdan rengeteg erdősegek által elklönlönte állott e föld, és így régi ősi szokásaink soká épen fentartattak. Később csak változtak azok, de ere- deti jellege a székely népnek még ma is fennáll. A nyomasztó s germanizálni törekvő rendszer va- gyeze sem vala képes több évek alatt ezt faragni.

E bérzes kis haza lakói, valamint hely bou- fia, élvezve a természet festői látványait, a szabad- ságot nem nélkülözhetik. A szabadság vágyainak főbbike, melynek korlátot vetett a törvény, és ez szent volt és kell hogy legyen ezután is néplünk előtt. De a székely törvények is változtak a kor előhaladásával, azonban a nép beleegyezésével, és ha valahol, itt az önkormányzat élvezete több év- századok maradványa.

S épp ebből kifolyólag a székelység politikai érettségénél fogva mindig kellőleg tájékozta magát a politikai láthatáron.

1848-ban Udvarhelyszék lobogtatta legmaga- sabban az unio tricolor zászlóját.

Székely-Udvarhely Atilla székhelye, kinek maradékait hajdon a rokon fajtól Ázsia sivatagja választotta el, később egyesülten élt a csaknem egy fajta nép, és az elválás után oly gyakran emelt szót az anyaországgal leendő egyesülésre, mert fűjt lelkének, hogy két egymásért dobogó szív a szé- kely és magyar ne egyesülhessen, ármany és csel- szörvény válaszsza el egymástól azokat, kiket von- zalom és természeti hajlam egyesítésre jelelték.

Hajdan dicső magyar királyaink korában fel- kereste a székely fejedelmét Buda várában, pedig akkor mekkora vala a királyság, mily messze volt Buda vasut nélkül.

A távolágot elenyészetti a vasut, ez közelebb hozza Buda-Pestet mihozzánk.

Biztat a remény, miképp a várad-kolozsvár- brassói vasutvonal mielőbb munkálataba vétetve ezen szék keskeny völgyeit is átfutva, mind a kormány- zás gyorsaságát eszközöndi, mind pangó kereske- dőstünk, iparunkat mintegy halottajából feltámaszt- va, anyagi jólétünk alapját megveti.

E vasut által egy ország lesz Magyarország és Erdély, egy ép egészséges test, melynek erein a vérkeringés, mint az egészséges, testben szabato- san és gyorsan működend. Az erek lesznek a vas- utak, melyek az ország távolabb részeit a központ- tal mint annak szívével összekötik.

A vér lesz a szellemi s anyagi jólét, mely- nek testünkhöz kell forni, ha a jelen civilizatio színvonalán meg akarunk állani.

Ily szép jövő reményében van szerencsénk excellentiát, mint annak előhírnökét, mely, de legöszintébb tisztelettel és bizalommal üdvözlöni oly sok nyomort látott földünkben. Jobb jövőnk reménye enyh-bálsamként hat multunk szenvedéseire. És ez ünnepélyes pillanatban, midőn excládhoz szeren- csénk van hódoló hűségünket, ragaszkodásunkat fejezzük ki, dicsőségesen uralkodó Felséges kirá- lyunkhoz s felséges személyében alkotmányunk fő- örét tiszteljük.

Mi a szent koronát, mely nem soká ő Felsé- ge fejét ékitendi; mint minden jogaink jelvényét tekintjük, melynek fényét nemcsak annak ragyogó drága kövei alkotják, hanem azt képeletünkben körülövedzi egy sugárfény, mint a napot, mely fényugár alkotmányunk tisztaságának fénye, s ezen fényugár éltet minket, valamint a napnak sugára a növényeket.

Mi bizunk a főméltságu miniszteriumban, melynek tagjai legérdemesebb honfiaink. Kiknek eddigi hazafias és tapintatos eljárásuk biztosítást nyújt az iránt, hogy e nagyszerű s sok tekintetben bonyolult átalakulás művét mindnyájunkra meg- nyugtatólag fogja megoldani.

Mi együtt testvériesen élünk e hazában társ- nemzeteinkkel, annak földé táplált együtt minket. Jó-s balsorsban osztottunk. Az ármany feldulta e testvéries egyetértést. De a kiábrándulás után a régi jó viszony helyreállítása iránt biztos reményünk van. Mi minden jogaink részeseinek vallottuk és valljuk őket. Mi azt óhajtuk, hogy az egyesült haza minden fia nemzet- és vallás-különbség nélkül élvezője legyen alkotmányos jogainknak, és így együtt tartsuk fenn és védjük azokat, mint ugyan- azon egy haza alkotmányos fiai.

Nagy megnyugvásunk, hogy ő Felsége a fő- méltóságú miniszterium ajánlatára excellentiát méltóztatott, mint oly kitűnő tehetséggel megáldott hazafit e magasatos küldetéssel megbízni.

Méltóztasson excellentiát az oly soká szűne- telt alkotmányos életünket mielőbb életbe léptetni; alkotmányos tanácskozó termeink zárt ajtajit fel- nyitanni. Méltóztasson excellentiát a két ország összeolvasztását hathatós magas befolyásával siet- tetni, hogy ez törvényeinkben és szíveinkben mely és kiirthatatlan gyökeret vert unio eszméje testté váljon, ne legyen többé Királyhágó, hanem legyen egy szabad alkotmányos ország, melyre Sz. István koronája alkotmányos fényét soha, de soha ne szün- jen meg lövelni.

Igy excellentiát magas küldetését bevégezve, történelmünket egy fényes lappal gazdagítandja, melyen ragyogó betűkkel leand excellentiát neve beírva, ki tapintatos bölcsességével e nagyszerű mű bevégzését előmozdította.

E czélra Istentől segédelmet és erőt kívánva, magunkat excellentiát kegyébe ajánljuk.

A királyi biztos úr ő exclja ezen hazafias szellemű és irányu beszédre meleg szavakban felel- vén, miután főkirálybíró úr ő mltságot hintójában saját oldala mellé ültette, útját a jelen voltak kisé- retében Sz. Kereszturon át Sz. Udvarhelyre azonnal tovább folytatja.

Ő nmlgának utazása székünk határán valósa- gos diadalmenethez hasonlított. A községekben min-

deuttt szép diadalvelek emelkedtek ki, az azok köré sereglett nép lelkes éjlenekkel fogadta, és több helyen felváltott lovas bandériumok által vezettetve be a szék főhelyére a király és felelős kormány megbízottját.

Udvarhely székely anyaváros határán a városi lovas bandérium által, a város végén pedig az esküdt közönség élén Kovács Domokos úr által, a város nevében, egy szőpen kidolgozott s előadott lelkes beszéddel fogadtattott; ő nmaga szép szavakban köszöntö meg a szíves fogadtatást, s a Rákóczi-induló hangjai között vonult be, a székek üsz-szes lobogói által körülvelt hintóféjbe, a nemes anya székegyszék középületének aljához, hol is ab-ból kiszállván, rögtön a főkirálybírói lakosztályba sietett.

Ott még meg sem pihenhetett ő excellenciája, s már is főkirálybíró úr ő miga által a szék jelen volt értelmiségre mutatottott be; ennekutána a cs. kir. tisztikar, a különböző egyházi és világi testületek tiszteltkedtek saját főnökeik vezérlete alatt.

Estéli 7 óra körül érkezett ő nmaga az anya város falai közé; félnyelvokor már, a mintegy hatvan személyre terített s dúsán ellátott főkirálybírói asztalnál foglalt helyet, minek végeztével a tiszteltetere rendezett színelőadásra sietett; de itt sem szünt meg a tisztelgések sorozata!

A színi előadás után a magán szállására volt királyi biztos úr ő nmagát az aya város lakos-sága faklyászenével lepte meg, melyen a két fő-iskola énekkara is közreműködött, s a város érzel-meit Győrfi Sándor tanár tomacsolta; sajnáljuk, hogy remek beszédét nem közölhetjük. Ő exclja a székely anyaváros polgárainak tisztelgését szá-lásáról lejöve, bárha a lég nagyon hűvös volt, a nép közé vegyítve fődellen fölve fogadta, s meleg, sokat ígérő nagy szavakban köszöntö meg.

Május 26-án reggeli 7 órakor pedig anya-városunktól búcsút vett, s a szék értelmiségének felvidéki részétől kísértetve utját Csikszék felé folytatta.

Adja Isten, hogy azon szép szavak, melyeket az alkotmányosság, a székelyföld felvirágzásáról elhangzott, mielőbb teljesüljenek, s a nép teljes szívéből mondasson áldást ő excellenciája kör-utjára!!

Dézsakna, június 5-kén, 1867. — Folyó év május 7-kén 54. sz. a. az április 26-ról beküldött cikkemet, melyben Dézsaknán a rom. katolikuk-sok részéről, annak fungens papja által, a feltáma-dási ünnepély, hogy miképpen profánáltatott volt, leírtam vala, lapjába felvenni és közölni szíves volt.

Az érdekelt t. lelkész úr helyett fölvette a fonalat a dézsaknai magyar kir. sóhivatal, mely május 11-ről 1867. 253. tiszti sz. a. Csengery el-lenőr és Cabamini kir. sóhivatalnok aláírások alatt, egy bizonyítványt állít ki arról, hogy az én közlé-sém csak pusztá állítás; mert én a körmenetben jelen nem voltam, a sóhivatal pedig, mint a dézs-aknai rom. katolika egyház védnöke jelen volt, s hogy az áhítatos körmenet valamely profánáltatott volna, nem észlelte; mért ha észleli, hivatalból, mint védnök, megakadályozza vala. Továbbá azt állítja a tisztelt sóhivatal, hogy ezen alaptalan tu-dósításommal magamról egy szegénységi bizonyít-ványt adtam ki. A sóhivatalnak ezen állítólagos helyreigazítását a t. szerkesztőség nagy örömmel amplexálja s engemet kiméltelenül megró alaptal-an cikkemért, a 63-dik idei számú „Kolosvári Közlöny“-ben. *)

Nagyon sajnós valójában, hogy egy magyar kir. sóhivatalnok, milyen ellenőr tiszt. Csengery úr (Cabamini nevezett) sóhivatalnok Dézsaknán nem létezik) a hivatal tekinteténél meggyalázásával, a hivatal nevében, miszerint a körmenetnek áhítatos folyama lett volna, hamis bizonyítványt állít ki.

Az én 54. sz. alatti cikkemnek megvan mind dexteritása, mind sinceritása — megvan ugyanis dexteritása, mert ámbár én a körmenetben jelen nem voltam; de mivel lakóházam tornácából, mely a kamaraházhoz csak egy pisztolylövés távolságra fekszik, a közlötöket mind láttam, mind hallottam, látás és hallás érzékiségeim épségeim lévén.

Megvan cikkemnek sinceritása, mit igazolok Dézsakna mezővárosa tanácsának folyó év május 31-kén 154. sz. a. kelt hivatalos bizonyítványával, mely szóról szóra így következik:

154.—1867/V. t. sz.

Bizonyítvány.

Mely szerint Dézsakna városa tanácsa részé-ről hivatalosan bizonyítunk arról, hogy Dézsaknán folyó 1867-dik év április 20-án a rom. kath. hit-vadásnak a feltámadás ünnepélyét városunk közö-pén török-muzsikával, különböző magyar marschok kíséretében tett körúttal, vitték véghez. Dézsakna, 1867. május 31. Ifj. Hosszu János, m. p. helyettes

helv. hitv. dézsaknai birtokos.

*) Noha nem vagyunk katolikusok, de igen eléggé elfogulatlanok arra, hogy a kath. vallás méltósága iránt mely tisztelettel viseltessünk, s ha hivatali testület által bizonyítat-tott, miszerint nem a vallás profánálása iránti tudósítás s erre örömlöket fejeztük ki, sőt hittel adván egy hivatalos helyreigazításnak, az előbbi tudósítás irányában visszatetsze-tünket jelentettük ki: úgy hisszük erre teljes jogunk, sőt ez kötelességünk volt. De, imé, most Ő. úr is hivatalos bizonyít-ványt állít szembe. Természetes, hogy igazolása érdekében méltányosnak tartjuk szintén kiadni. De ezzel be is zárjuk e vitát, s ha éppen folytatni kívánjuk, utasítjuk a lapunk fő-ro-vatsin kívül eső nyitlóttra.

Szerk.

városbíró, Kupcsa János m. pr. jegyző, (P. H.) Megjegyzendő e mellett még az is, hogy az első rom. katolikus, a második pedig gör. katolikus, s mindketten szem-és fültauk.

Ezeknél fogva a szegénységi bizonyítványt visszautasítom. Osváth János.

Bethlen, B.—Szolnokmegye, június 8. 1867. — (A koronázás megünneplése.) Régen hallgat az írás rólunk. Engedje meg a t. szerkesztőség, hogy leír-jam a Bethlenben e napon, helyi viszonyainkhoz ké-pest fényesen megtartott koronázási ünnepélyt.

Éjfél után egy órakor a Bethlen felett emel-kedett Bilak csúcsáról tarack durranások hirdették a közönségnek és vidéknek, hogy átléptünk a napra, melyen a nemzetnek annyi türes, áldozat s küze-lembe került alkotmány-visszavivásának diadalát üljük, a magyar király megkoronázásában. Reggel álmainkból a piacon megdördült tarackok ébresz-tettek fel s a Rákóczi-induló, melyet a betleni jó birben álló zenebanda lelkesülten játszott. Öröme ébredtünk s örömben töltöttük a napot. Egyre dur-rant a tarack, egyre hangzott a zene.

Már korán reggel az intelligens lakosok há-zain s tornyokon lobogók díszlettek, az utszák né-pestültek helybeli lakosok s vidéki néptől.

Nyolcz órakor a román templomba mentünk, melynek tornyán román lebogó lengett, résztvevünk testvériesen az istenitiszteletben s elhallgattuk, mi-ként magyarázta meg g. cath. esperes t. Thekar György úr, milyen nagy öröm az a haza népeinek,

Onnan fél tíze a vegyes lakosság s a nagyra szaporodott vidéki közönség az ev. ref. templomba ment, mely a szó teljes értelmében nem fogadhatta be a lakosságot, itt lelkész Csűrös József szívből fakadt s szívhez szóló imát emelt az egek urához, azután egy rövid beszédben a nép számára elmon-dotta a magyar korona s királyság eredetét, a ko-ronázás fontosságát, hogy a nép is öntudatosan ör-vendhessen.

Innen az izraeliták templomába mentünk, hol a rabbi német nyelven beszélt arról, hogy milyen fontos örömnapp van ma.

Az istenitiszteletnek vége levén, kezdődött a néptünnep, pálinkával, kenyérral és borral vendé-geltetett meg több mint 600 ember, és ez gróf Bethlen Sándorné, gr. Bethlen Károly, Jékei Lajos úr s a conferáló értelmiség szíveségéből telt ki. Helyes volt, hadd részesüljen a nép is, ne csak a parádé száraz látásában. Később gróf Bethlen Sán-dor úr kertjében arnyas hársfák alatt ebédelt 80 intelligens ember és polgar, lelkesült poharakat emeltek, volt Mátyáshuszár őrnagy s helybeli bir-tokos Jékey Lajos úr a királyra, törvényszéki tl-nők Csernátóni Sámuel úr a magyar felelős mi-niszteriumra, Tóth Ferencz úr Deák Ferenczre, Csűrös József királyi biztos gróf Péchy Manó ő nagyméltóságára, gyógyszerész Bernádi Dániel úr főispán mlgos Torma Károly urra, gör. cath. espe-res Thekar György úr a népfajok testvériesülése-re s még sok lelkes pohárköszöntések voltak esz-mékre s személyekre.

Ebéd végefelé indítványoztatott egy bizalmi felirat, mely fogalmaztatván, a jelenlevők által alá-íratott s elhatároztatott.

Este fényes kilágítás. Megkapó volt a piacon kiállított transparent, mely a Felséges királyi párt ábrázolta, fejké felett a magyar koronával.

Az egész ünnepély rendezésében s végrehaj-tásában fontos része volt Flóth Ferencz szbiró urnak.

Adja Isten, hogy nemzetünknek a koronázás ünnepélyes cselekvényéhez közt reményei teljesül-jenek! s lássunk már jó napokat is a napok után, melyekben láttuk a gonoszt. Adja Isten vissza fé-nyét a magyar koronának s régi dicsőségét, s le-gyen a király boldog nemzetnek boldog királya!

Bethleni.

KÜLFÖLD.

FRANCZIAORSZÁG. A párisi lapok követ-kező nyilatkozatot közölnek:

„Alólirt lengyeleknek van szerencsájök arra kéri Őnt, értesítse olvasót arról, hogy a lengyel emigratio annak nyilvánítására kész, hogy a bou-lognei erdőben tegnap végbevitt merénylet közös-ségét magától elhárítsa, s hogy azon fájdalom és kárhoztatás érzelmének adjon kifejezést, melyet e gonosz tett minden lengyel szívében ébreszt. Fo-gadjja űn szerkesztő úr tiszteletlünk nyilvánítását. (Aláírva.) Alexandrovicz, tanár a felsőbb lengyel tanodában; Rnprecht könyvtárnok, a lengyel tano-dában; Siwinski, tanár a lengyel főtanodában; Wronski volt kapitány; Amborski tanár a lengyel tanodában; Kossilowski volt tapitány; Pleinzi, tanár a lengyel tanodában. Kelt Párisban 1867. jun. 8-kán.”

A francia törvényhozó testület mult szombati ülésében előterjesztetett a hadsereg szervezési törvény. A jelentéstevők az új sajtó és egyleti törvény tárgyában jövő hétre be-lyezték kilátásba jelentéseik beadását. Glais Bizoin ez alkalomból ismételt panaszt emelt a halogatás miatt, hogy az új törvények discussiója az illető bizottmányok, nevezetesen pedig az államtanács által mindig tovább halasztatik. Ez nem válik a kamra becsületére, annál inkább, mivel az állam-

tanács oly testület, mely a kamra alatt áll. Rouher államminiszter kényszerítve látta magát az állam-tanács védelmére kelní, s ez alkalommal magát a kormányt is védeni azon vád ellen, mintha bizal-matlansággal viseltetné a kamra ellen, vagy pe-dig, mint több oldalról állítják, a kamrát feloszlatni szándékoznék.

Páris, jun. 11. A tegnapi „France” jelenti, hogy a czár és fia holnap (12-kén) Fontainebleau-ba, s onnan Darmstadt és Stuttgart felé Berlinbe utaznak. A badeni nagyherceg és neje jun. 15-kén érkeznek Párisba s 20-ig ott maradnak. A szász trónörökös és neje jun. 17-kén jönnek meg; a svéd király júliusban érkezik Vichybe. — A „Liberté” szerint a czár határozottan kívánta, hogy az életére törekvő Berezowski merénlyt ne végezzék ki.

A francia törvényhozó-testületben az ellenzék tagjai azon alkalommal, midőn az elnök az orosz czár ellen megkísérlett merénlyt kárhoztatta, ülve maradtak, mialatt a többi tagjai az elnök nyilatko-zatához felállással adták helyeslésüket.

Párisból írják, hogy a porosz király a koronaherezzel és kíséretével meglátogatta a ki-állítás magyar osztályát, és Térey kiállítási biz-toshoz fordulva egy pohár tokajt írtett a magyar király jóllétére.

OLASZORSZÁG. Flórencez, Ferrara olasz pénzügyminiszter a képviselőkamra elé egy törvény-javaslatot terjesztett, melynek értelmében a bank-jegyek kényszerfolyama megszüntetettik; továbbá jelenti, hogy Brasseur rágalmazás miatt perbe fogja; tagadja azt, mintha valaha oly ajánlatokat fogadott volna el, melyek az 1866. évi törvény módosítását célozzák; ő e törvényt változatlanul fentartani óhajta. Alaptalannak nyilvánítja végül azon állítást, mintha ő az egyházi javak vissza-adására vonatkozó javaslatot helyeselte volna; a kamra — ugymond — megváltoztathatja vagy mó-dosíthatja azt, a mit a nemzet törekvéseivel nem vél megegyeztetethetőnek.

NÉMETORSZÁG. Berlin, jun. 11. A porosz király pénteken utazik el Párisból s Brüsselen át szombaton este érkezend ide. — Az orosz czár va-sárnap d. e. érkezik Potsdamba a nagyhercegek-kel, s hétfőn tovább folytatja útját Varsónak.

Berlin, jun. 12. A mai „Kr. Zig” reméli, hogy az ausztriai császárnak magyar királylyá koronáztatása Ausztriának a külföld, névszerint Németország iránti viszonyaira tartós befolyással leend, — s azt óhajta e lap, hogy a szervesen egyesült Ausztria és Poroszország alatt rendszere-sen egyesült Németországgal benső viszonyba lép-jen. Ha a kormányok — ugymond a „Kr. Zig” — az új politikai eszméket a népek buzgó közremű-ködése mellett fáradszálalul valósníni fogják, — ugy azon eszmék gyümölcsei nem fognak elmarad-ni. Ausztriának és Németországnak ezen törekvést közösen kell tekinteniök.

SPANYOLORSZÁG. Barnazzallana a spanyol kamra elé egy javaslatot terjesztett, mely szerint a törlesztendő adósságok 30%-os consolidált állam-adóssággá lesznek átváltoztatandók. A miniszterium oly nyilatkozatot tett, hogy a királynő július köze-pén Párisba s Rómába fog utazni.

TÖRÖKORSZÁG. A Balkánban újabb tudósí-tások szerint a felkelés mindinkább terjed. A fel-keles fő szervezőjét Bika Jánosnak hívják. Ez roppant vagyonát a Bulgária felszabadításán mü-ködő bizottságnak adta rendelkezése alá.

MEXIKÓ. Queretaro bevételéről és Miksa császár elfogatásáról így ír a „Messenger Franco American”: „Marquez tbk, a császár utolsó remény-sége, april 10-én vereséget szenvedett, tehát azon napon, melyen három év előtt Miksa a mexikói korona szomorú ajándékát elfogadta. Néhány napra rá Fischer pater, a császár gyontatója, és Salm-Salm hgnő a juaristák főhadiszállására jöttek, hogy alkudozzanak, mi azonban visszautasított. A csá-zsári táborban ez alatt a teljes feloszlás állapota állt be. Portella hadügyminiszter a fővárost a juaristáknak át akarta adni, ha személyes biztonsá-gaért kezeskednek. Egy más miniszter, Oltoran, szintén ótalmat keresett a köztársaságiaknál és készenk nyilatkozott azért Marquez tábornokot ki-szolgáltatni. Május 15-én azon magaslatok, melyek Queretaro felett uralkodnak, Escobedo csapatai által foglaltattak el. Reggeli 8 órakor a tüzésrés tüze-lése által a császári hadsereg utolsó maradéka is megadásra volt kényszerítve. Miksa császár, és vele Mejia, Castillo, Miramon kénytelenítve voltak ma-gukat feltétlenül megadni. Escobedo Queretaro be-vételéről a „polgar hadügyminiszterhez” következő sürgönyt intézte: „Május 15 kén reggeli 3 órakor elfoglaltattak testvéreink által Queretaro magaslatai, kik az ellenséget meglepték. Mindjárt ezután elfo-gatott a helyőrség egyrésze és a mi csapataink megezállták a „Plazá-t”. Az ellenség Cerro de la Campana felé akart visszavonulni, de reggeli 8 órakor megadásra kényszerítettett. Miksa császár és tábornokai feltétlenül adták meg magukat. Szi-veskedjék az elnöknek megvinni szerenese tövöz-letemet a nemzeti hadsereg o győzelme fölött.” Az újabb táviratok szerint, mint köztudomás, Que-re-taro megrohanása árulás által tétetett lehetővé. Miksa mint fogoly, állítólag Mexikó városában van. Az északamerikai Egyesült államok követjé-hez Bécsbe tudósítás érkezett a huzalon e hó 11-én, mely szerint Miksa császár a nevezett napon meg

életben és hadi fogságban volt. Azt is írja a tudó-sítás, hogy gondoskodtak a császárnak tovább is életben maradásáról. Juarez az Egyesült-Államok követjének a lehető legbiztatóbb megnyugtatóst adta.

KÜLÖNFÉLÉK.

*) Éppen most vesszük a távirati ér-tesítést, miszerint az országgyűlés folyó hó végén elnapoltatik, s Erdélyre nézve örvendetes intézke-dések tétetnek.

— Gróf Péchy királyi biztos ő nmaga ma érkezik Pestről.

— A Deák-kör f. hó 15 ki ülésében meg-állapodott a zsidók ügyére nézve. E kérdés még ez ősz folytán a polgarjogositási ügygel együtt a kor szellemében megoldandónak határozatott. Az ülés alatt gyűjtések folytak a honvéd-alap ja-vára, a sorozatot Andrassy miniszterelnök nyitotta meg 1000 frttal, s csak frissen begyűlt 10 ezer és 60 frt. A köről, mely egyszerre két ily szép és szabadelvű eszmét ölel fel, a fekete irigység se mondhatja, hogy nem a legnemesebb eszmék me-legágya. Éljen a Deák-párt!

— A magyar koronázásról az „Opin. Nat.” így szól: A koronázás nagy ünnepélyessé-gel, roppant néptömeg jelenlétében történt. Óhajt-juk, hogy a kibékülés tartós legyen, mert egy erős államra a Duna-mentében nagy szüksége van Eu-rópának. Ferencz József császár nemesen járt el azon magasabb politikában, mely lehetővé tette, hogy Sz. István koronájával megkoronáztassék. Oly amnestiát adott, mely teljes és a birodalom minden részeire kiterjed. Ez az a mód, mely által uralko-dó népei szívét megnyerheti. Mondják, hogy Fe-rencz József császár még többet fog tenni — ki fogja terjeszteti a szabadság határait és beleegye-zik a concordatum eltörlésébe.

— Egy cseh lap a koronázásról. A „Narod. Novine” írja: „A magyar koronázási tény azon igen nagy jelentőséggel bír, hogy végre a né-met centralisatio meghajlik egy nemzet követelésé-e előtt, s a bécsi németek most ismerik el először, hogy az alkotmány nem lehet más, mint valamely népnek kifejezett akarata: nem egy iv papir, me-lyet valami udv. tanácsos főnökének megrendelé-sére a hivatal-szobában fogalmazott.”

— A „Pozor” ujabbán is vezércikkhez Koa-suth leveléről, melylyel rendkívülleg rokonszenvez. Ugy találja, hogy ez alapon horvát uniópárt lehe-tetlen, hanem valamennyi horvátunk egyesülni kell a szlovénekkel, szerbekkel és bolgárokkal. Az ek-ként egyesült délszlávok örömmel fogadják keblükbe a magyarokat és románokat is.

— A közlebbi sorozás titkairól Ko-lozsmegyéből több oldalról adatokat kezdenek hoz-zánk juttatni, természetesen nem azért, hogy pipára gyujtsunk velük. Bizonyos község ugynevezett ál-lamkölesőnpapirjai (3040 frt) kapteléséről is gyö-nyörtséges felvilágosításokat kaptunk. Minden ily adatot szívesen fogadunk, s bizonyos, hogy velük pipára nem gyujtunk.

— A lapunk 69-dik számában megjelent s Székely Miklós úr által írt tudósításból pár sor ki-maradván, nem a tudósító hibájából oly értelműleg jött ki a közlemény, mintha a tordai kath. temp-lomban a koronázási ünnep napján nem tartatott volna isteniüsztelet, a mi nem áll, s a mit ezennel helyre is hozunk, ide ígatván az illető tételt, a mint írva volt: „A mai koronázó-nap virradtát 101 mozsárlövés tödvözle, mire, mintegy varázsszóra, minden ház fellobogózva lön. 10 órakor minden egyházban ünnepélyes istenitisztelet tartatott, kivéve a rom. katolikát, melyben a nép 11 órakor min-den nemzet- és vallaskülönbőség nélkül nagy sok-ságban özlött.” Örömmel tesszük e helyreigazi-tást, s hazafias tödvözletünket küldjük tordai kath. honfitársainknak.

— Tordáról értesítenek, hogy a koroná-zási ünnepély alkalmával rom. kath. egyházi gond-nok T. Bogdánfi Dániel úr hazafias öröme és Is-ten iránti tisztelete jeléül a nagy nemzeti ünnep emlékére a városi rendőrség által kijelölt 40 sze-gény között személyenként egy-egy félfont húst, egy-egy cipőt s egy meszely bort osztott ki.

— A „Budapesti Közlöny” Medgyes városa és széke bizalmi feliratát közli a felelős miniszte-riumhoz.

— Maros-Ludastól értesítenek, hogy a koronázás ünnepélyét magyarok és románok test-véries egyetértésben szintén megültek.

— Honvédek özvegyei és árvái részé-ről nem egyszer intéztett szerkesztőségünkhez bizalomteljes kérdés stb. Most figyelmeztetjük, hogy a magyar kir. belügyminiszter úr körrendeletet bo-csátott ki az összes törvényhatóságok főnökeihez, hogy a törvényhatóságuk területén élő volt honvé-dek árvái s özvegyeinek névjegyzékét összeállítva, mielőbb küldjék be.

— Fel vagyunk kérve kijelenteni, hogy a rom. kath. főgymnásiumi dalárdáról közlebb ki-adott évi „jelentés”-ben az elnök neve után kitett czimnek befejező része az illetőnek tudta nélkül és kizárólag a jelentést sajtó alá rendezők tévedé-séből csuszott be.

— Figyelmeztetjük városunk polgárait arra, hogy a rom. kath. tanuló ifjuság július 1-jével meg-kezdődő nagy szünideje alatt is, m a g a n r a j z-

t a n ó r á k adatnak minden nap (vasárnap s ünnepnepnap kivételével) a délelőtti 10-12 órákban, és pedig a Lyceum rajztanodájában, hol a képzőművészetekben haladni akarók magokat elő is jegyez-tethetik.

— Párisból f. hó 12-rol írják, hogy a kiállítás az nap híre ment, hogy a porosz király be fog fordulni a magyar osztaiba egy pohár tokajra, s ez valósult is. A porosz király belépett a koronaherceggel s nagyszámú kíséretével. Fogadta a magyar osztaiban Térey Pál magyar orsz. biztos, kit miután a császári biztos, Schaffer lovag, a királynak bemutatott volna, két üveg tokaji nyitattatott fel. Az egyik János A. Ferencztől, a másik Pongrácz gr. és társaitól, 62 éves aszu bor. A király mindkét felől ivott és pedig igen jóízűen, fenéig ürítve a poharakat. Az első poharat, a biztosok felé fordulva, a következő szavak kíséretében itta ki: „Auf das Wohl des Königs von Ungarn!“ A koronaherceg és a kíséretből számosan izlették még meg a tokaji bort. E látogatás annál jobban esett, miután vannak itt urak, kik szívesen elkerültetik a magyar osztaikat a nevezetesebb vendégekkel, s ha csak valaki maga nem kívánczik oda, nem igen hozzák el.

— Az 1867-ki tanév nyári felében tartandó vizsgák rendje az akadémiái senatus által következőleg állított meg:

Írásbeli vizsgák lesznek: június 28-án délelőtti 9-től 12 óráig az osztrák polgári törvény, közigazgatási törvény és pandecták; délután 3-tól 6 óráig a polgári perrendtartás; július 4-kén d. e. 9-től 12 óráig a bányajog; 9-én d. e.

9-től 12 óráig a politika s közrendészetből, és a katolika egyházjogból; d. u. 3-tól 6 óráig a statisztikából; 15-én d. e. 9-től 12 óráig az észjogból, váltó és kereskedelmi törvényből és az osztrák birodalmi történelemből; 17-én d. e. 9-től 12 óráig a protestáns egyházi jogból, s a büntető törvényből.

Szóbeli vizsgák lesznek: július 1-én és 2-dik napjain délelőtti 9-től 12 óráig, és délután 3-tól 6 óráig, továbbá 3-dik napján d. e. 9-től 12 óráig az osztrák polgári törvényből; d. u. 3-tól 6 óráig a közigazgatási törvényből; 4 és 5-dik napján egész nap a polgári perrendtartásból; 6 és 8-dik napján egész nap, és 9-kén d. e. a bányajogból; 9-dik napján d. u. s 10 és 11-dik napján egész nap a pandecták; 12 és 13-dik napjain egész nap a politikából és közrendészetből; 15 és 16-dik napjain egész nap, és 17-én d. e. a statisztikából; 17-kén d. u. a rom. kath. egyházjogból; 18-kán egész nap az észjogból; 19 és 20-dik napjain egész nap a váltó- és kereskedelmi jogból; 22 és 23-dik napjain egész nap, s 24-én d. e. az osztrák birodalmi történelemből; d. u. a büntető törvény- és perrendtartásból; 25- és 27-én egész nap a protestáns egyházjogból. Az előadások beáratnak június 26-dik napján. Azokra nézve, kik államvizsgát kívánnának letenni, figyelemzettel nyilatkoztatik, hogy jelen tanévben államvizsgák csak július 31-dik napjáig berekesztőleg fognak tartatni. Kolozsvárt, május 31-én, 1867.

Az akadémiái igazgatóság.

— Az unitáriusok kolozsvári fótanodájában az 1866/7-dik iskolai év második felében tartandó közvizsgálat rendje. Június 17-kén d. e. 8-11 óráig VI. VII. dik gym. osztály hittanból,

11-12 óráig I. éves theologusok hittanból, d. u. 3-7-ig VI. és VII. gym. oszt. egyetem. történelemből, VIII-ik gym. osztály hazai történelemből; 18 kán d. e. 8-11 óráig VII. VIII. gym. oszt. bölcslemből, 11-12-ig II. és III. éves theologusok paptanból, d. u. 3-5-ig I. II. elemi osztály, 5-7-ig vallásos ének; 19-kén d. e. 8-11-ig VI. VII. gym. oszt. görög nyelvből, 11-12-ig II. és III. éves theol. egyházi jogból, d. u. 3-6-ig III. elemi osztály; 20 kán d. e. 8-12-ig VI. VII. gym. oszt. magyar irodalom-történelemből és a VIII. gym. osztály aesthetikából, d. u. 3-6-ig I. gym. oszt. minden tantárgyból; 21-dikén d. e. 8-11-ig VI. VII. gym. oszt. latin nyelvből, 11-12-ig III. éves theol. unitár. vallás történetéből és symbolikából, d. u. 3-6-ig II. gym. oszt. minden tantárgyból; 22-kén d. e. 8-10-ig VI. VII. gym. oszt. német nyelvből, 10-11-ig I. és II. éves theol. zsidó nyelvből, 11-12-ig II. éves theol. egyházi történelemből, d. u. 3-6-ig III. gym. oszt. minden tantárgyból; 24-kén d. e. 8-11-ig VI. VII. gym. oszt. természetből, 11-12-ig I. és II. éves theol. exegesisből, d. u. 3-6-ig IV. gym. oszt. minden tantárgyból; 25-kén d. e. 8-12-ig VI. VII. gym. oszt. számtanból, d. u. 3-7-ig V. gym. osztály minden tantárgyból; 26 kán d. e. 8-12-ig érdemsorozat elkészítése, d. u. 4 órákor az érdemsorozat felolvasása.

UJ POSTA.

— Athénből érkező, június 8-ig terjedő hírek szerint, az utolsó két hét alatt 3000 önkéntes ment Candia szigetére. A fölkelők három tábornok alakítanak: Apokorona mellett 4000, Rethymóval

5000, a lassított magaslapon 6000 embert összpontosítanak.

— Egy frankfurti sürgöny szerint, a porosz király és az orosz császár beleegyeztek Napoleon azon ajánlatába, hogy hadseregeiket apaszassák.

— Páris, jun. 14. Beszélnek, hogy Napoleon császár, a szultán elutazása után, Berlinbe megy. Az angol királynőt a jövő hétre várják ide.

— A (francia) kiadású „Gen. Corr.” írja, a hadsereg főparancsnoka, Albrecht főhercegnek, és a hadügyminiszter, b. John-nak állítólagos vagy közeli elbocsátása iránti híreket tökéletesen alaptalanoknak nyilatkoztatja. — Azon nyilatkozatok, melyek Bécs megerősítése tárgyában hűtlen a bir. tanácsban tétetni fognak, Albrecht főherceg urak és a hadügyminiszternek teljes helyesléssel találkoztak.

Gabonaár Kolozsvárt június 13-án 1867.

(Alsó a. mérő, középár.)
Tisztább 3 frt 86 kr. Elegyűz 3 frt 34 kr. Rozs 3 frt 4 kr. Árpa 2 frt 40 kr. Zab 1 frt 50 kr. Török búza 3 frt 16 kr. Pityóka — frt 80 kr. Marhabúza foltja belváros 16, külvárosban 14 kr.

Távirati tudósítás a bécsi börzéről.

Június 15-kén: 5% Metalliques 100 frt 60.60. 5% Nemzeti kölcsön 100 frt 70.65. Kamat 62.40. 1860. Kölcsön 88.90. Bankrészevény 726.—. Hitelezési részvény 200 frt 186.10. London 10 ft st. 100 frt 23 1/2, kr 124.90. Ezüst 122.—. Cs. királyi arany 5.90.

Június 14-én: Földtehermentési kötvény Magyarországi 71.5. Erdélyi 67.—.

T. és felelős szerkesztő DOZSA DÁNIEL.

(128) 1867. (5-8)
Augsburgi valóságos
ÄLST ESSENTIA
dr. Kicsow J. G-tól

Az ugynevezett házaszerzők közt ezen essentia az első helyet foglalja el és kitűnő hatása valamint kifogástalan készítése által világhírűvé vált, úgy hogy sok háztartásban, főleg faluhelyen, hol orvos nincs oly hamar kénél, mint igen kipróbált házi orvosok mindig kénél tartják és igen nagyra becsülik. Bővebb felvilágosítást ad az essentia leírása, mit kívánatra ingyen megküldenek. Nagyüveg ára 1 frt. kisüveg 50 kr. postai elküldésnél 15 kr. több.

Főraktár Erdélyre nézve WOLFF JÁNOS gyógyszerésznél Kolozsvárt.

(16) 1867. (11-*)
Valódi
MOLL SEIDLITZ-PORA
mely a párisi műkiállítás arany-érmét nyert.
Középponti raktára a „Gólyához” címzett gyógyszerész Bécsben, és egyedül az alább megnevezett raktárakban kapható.

Figyelemztetés. Múltan tapasztaltam, hogy az ugynevezett Seidlitz-por használati útmutatásokkal árultak, melyek szóról szóra az enyim szerint utánozva, a közönség csalódására, még saját név-aláírásomat is viselik, s így módon azok külsőjeiről írtve saját gyártmányaimmal könnyen felcserélhetők. Ezen, bátor vagyok azért ezen hamisítások ellenében óvást mindenkit azon megjelöléssel figyelemztetni, miszt az ilyen műszerek megkülönböztetése végett, „az általam készített Seidlitz-por minden kutyájára és minden egyes adag papir-burkolata hivatalos őrizmény alatti saját véd-íparjeggyel van ellátva.”

Ára egy bépecsételt eredeti skatulyának 1 ft 25 kr. oszt. ért.

Használati utasítással minden nyelven.
E porok számtalan, rendkívül esetben bebizonyított gyógyhatásuknál fogva minden eddigelő ismert házi gyógyszer közt bizonyára a legelső helyre méltatandók. A császári nagy birodalom minden részéből hozzáuk beküldött több ezernyi hálaírat részletes biz. nyilatványul szolgál, hogy azok rögzített dugulás, emésztetlenség és gyomorégés, továbbá görcsök, vesebetég, ideg, szívdobogás, ideges főfájás, vértörődés, köszvényeszerű tagfájdalom, s végül hystéria, hypochondria, tartós hányási inger stb. esetében a legjobb eredménnyel használtattak, s a legártalmasabb győgyeredményt vívtak ki. Ezen, már nagy csomaggá nőtt levelezés számtalan bizonyítványait tartalmazza azon szenvedőknek, a kik gyakran, miután az allopathiai és vizgyógyimódot használtak, ezen egyszerű házi szerhez folyamodtak és egészségüket egyszerre és állandóan visszanyerték. Ezen elismerési iratokban a nép majd minden osztálya u. m. tanítók, kereskedők, kézművesek, műészek, mezői gazdák, tanárok, hivatalnokok, katonák, sőt gyógyszerészek és orvosok is, valamint több oly mindkét nemű való egyének képviselvék, a kiknél azelőtt a leghíresebb gyógyforrások a legkisebb könnyebbülést se idézték elő, és a kik csupán a valódi Seidlitz-Porok rendszeres használata által lettek tökéletesen egészségesek.

Valódi minőségben kapható osupán csak

Kolozsvárt: Binder K. (ezelőtt Ritter) gyógytárában belső monostoruterében a városi Redoute során és Wolff J. gyógyszerésznél.

Továbbá Besztercén: Szongot György. Brassóban: Jekelius F. Dézsen: Krémer Sámuel. Fogaras: J. B. Gschader. M.-Vásárhelyt: Jency Károly. Bucher M. és Burdats A. N.-Bányán: Haracsek. Nagy-Károlyban: Schöberl. Nagy-Sebenben: Müller gyógyszerész. N. Váradon: Jány Antal. Segesvárt: Misselbacher. Szász-Régen: Wachner & Schinker. Szászsebenben: Binder F. Gyógysz. Szent-Agothán: Knall K. gyógyszerész. Szerdahelyt: Schimert F. gyógyszerész. Szerethen: Sommer J. Zilahon: Harmath S. F.

A fennebbi cézeknél létezik még ezeken kívül a

norvégiai „Bergen” városból való valódi

DORSCH-MÁJHALZSIROLA J
raktára is.

Ára egy nagyobb üvegnek 1 frt. 80 kr. egy kisebbnek 1 frt. o. é.
Az üvegek el vannak látva védnárakkal és kimerítő használati utasítással. Ez az egyetlen faj, mely minden töltés előtt vegytanilag megvizsgáltatik és czinkupakkal elzárt üvegekben küldetik el. — Ezen legistább és leghatályosabb májhalzsi faj a dorschhalznak legodonosabb egybegyűjtése és kiválasztása által van meggyerve, és egyáltalában semmi vegytani kezelés alá nem vonatott, hanem a bepecsételt üvegekben levő folyadék egészen épen és azon állapotban van, miként az közvetlenül természet által nyújtott. — E valódi Dorsch-májhalzsirola Európában minden orvosi tekintélye által mint legjelesbb gyógyszer a meli- és tüdőbajokban, scrophulus és rachitis, köszvény és csúsz, látt bőrküüts, szemgyulladás, ideg- és több más bajokban legkikeresebben alkalmazatik.

MOLL A. gyógyszerész Bécsben, „zum Storch”, Tuchlauben.

(205) 1867. (1-6)
Első cs. kir. szab.
minden legnagyobb és nagyobb helységeken már behozott
hordozható jég-pinczek
WIESNER ANTAL-tól
Bécsben, Wieden, Hauptstrasse Nro. 60 sz.
mint közudomáslag legjobb hírből álló, s új javításuknál fogva leghasználatosabb és legtartósabb jég-pinczek mindenkor gyári raktáron vannak. Az emelt gyar, a fennebbi, sör, bor, ételek és tej hűtésére legjobbnak bizonyult hordozható jég-pinczeket kívül, ajájára még **fagyalt tartóit** és **fagyalt gépeit**, továbbá gyakorlati **ércz-pezsőit** és **magán-pezső** csapjait, valamint a legcélszerűbb **ércz-hordódugóit** a legutányosabb aron.
Régi jég-pinczek és csapok azonnal megigazítottak, vagy kívánság szerint becséréltetnek.
Megrendelések pénzbeháldés, vagy utánvételt mellett pontosan teljesíttetnek.
Mintarajzok és árjegyzékek ingyen küldetnek meg.

MATICO-INJECTION
UND MATICO-CAPSELN
VON GRIMAU & Co. Apotheker in Paris
Új gyógyszer, a perui Matico nevű fa leveleiből készíttve és eszathatlan szer a gonorrhoe ellen, minden leucem nevelő, zoriás és a belsőrészek gyulladására nézve. Dr. Ricord és a párisi orvosok legnagyobb része, ezen szer előjövetele óta minden más gyógyszerrel felhagytak. A befecskendés a betegség kezdetekor használtatik, a tocoskák minden időszaki és áldott bajokban, melyek a Copiai balzsam, Cúbeben és más ásványos alapon készült befecskendezések által sem gyógyultak meg.
Matico befecskendező 2 frt. Matico tocoska 2 frt.
Főraktár Magyarhonban Pesten Török J. gyógyszerész.
Erdélyben Kolozsvárt Wolff J. Engel J. és dr. Hintz Gy. gyógyszerész.

STEIN JÁNOS könyvkereskedésében megrendelhető:
Gazdátlan levelek.
Irta Görgei Arthur. Ára 60 kr.
Kossuth Lajos és fiainak
Ferencz és Lajos fényképezett arcképe.
Ára darabja 30 kr.
A magyar felelős miniszterium közigazgatási és törvénykezési **Rendeleeteinek gyűjteménye.**
I-ső füzet. I—XIV. Ára 40 kr.

VISZHANGOK AZ ÉLETBŐL.
Irta Cserey Drusianna.
Kiadták ifj. Berzenczey Miklós és Lukácsfi Aurél.
Tartalom: Ajánlat. Előszó. Nézetek és vélemények. Bévzetés. Élet. Nevelés, önévelés. Társalgás és társas érintkezés. Szeretet, szerelem. Lélektan. Miveltés és eszközök.
Ára 1 frt. o. é.
Népbank s ezzel összekötött takarékpénztár terve.
Irta Csengery Antal. Ára 40 kr.

Ugyancsak Stein Janosnál kapható:
Deák-tolla
kétféle u. m. hegyes és tompa-orrú, 1 skatulya 12 ducet 1 frt 40 kr. mint Pesten.

Befőttes és más üvegekre a drága Lantorna helyett a tartósabb, czélszerűbb, tisztább és sokkal olcsóbb
pergament papir
jött használatba.
Kapható kisebb és nagyobb darabokban 6, 8, 10 krért.
Kolozsvárt STEIN JÁNOS papirkereskedésében.

Erdély építészeti emlékei. Irta Kőváry László. 30 fametszvény-nyel „Erdély Régiségei” második, bővített kiadása.
Nagy 8-ad rét XII. 335 lap, szép velin papíron, ára 4 forint o. é.
A tudalom kérdése. Beköszöntő beszéd, melylyel az erdélyi ev. reformatusok m.-vásárhelyi főiskolájának philosophiai tanszékét 1866 szeptember 5-kén elfoglalta Szász Béla, tanár. Ára 30 krajczár.
Lelkipásztori gondviselés. Lelkipásztori Theologia, Theologia v. Cura Pastoralis. Papnövendékek és lelkészek számára írta Garda József, ker. erkölcsan és gyakorlati theologia r. tanára a nagyenyedi ref. tanodában. Ára 1 frt o. é.
Reisenhoffer Rudolf. Osztrák postaügy kézikönyve 2 frt.
— Az osztrák birodalom Államtan kézikönyve. Különös tekintettel a magyar korona orszá-gaira. A legújabb statisztikai adatokkal, fótanodák használatára. Ára 1 frt.

(204) (1-1)
KIADÓ BOLT
a nagy-piaczon,
özv. Knausz Antalné háza alatt.

(206) (1-3)
ELADÓ
egy aláfördülő magyar-kocsi vastengelyre, nj bőrfedéllel, egészen felszerelve. Értekezhetni iránta n.-piazcz gr. Kelmény S.-féle 278 sz. háznál az emeleten.

(2-12) 1867.
Villám háritól
Kastélyok, nyárlakok, majdok, városi és falusi házibirtokoknak! Építmények, kamarák, raktárak stb. villámcsapástól megőrzésére mely tiszteltet ajánlja alórt építész és technikai tekintélyek által legjobbnak elismert és utólaghatlen
cs. kir. szabadalmazott **isolált** (elszigetelt) **vezetivel**, és **szabad rés-sodronnyal**, melyek egyszerűsített és szilárd alkotók által minden eddigi villámháritól messze felülmúltak és a legutányosbb árakon állítja elő BRÜLL ANTAL, gyára. Bécs. Alsergrund, Nro. 6. Árjegyzékek kívánatra ingyen.